TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2013. gada 8. maijā*

Eiropas Savienības pilsonība — LESD 20. pants — Trešo valstu pilsoņu, kuri ir tādu Savienības pilsoņu ģimenes locekļi, kas nav izmantojuši tiesības uz brīvu pārvietošanos, uzturēšanās tiesības — Pamattiesības

Lieta C-87/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour administrative* (Luksemburga) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 16. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 20. februārī, tiesvedībā

Kreshnik Ymeraga,

Kasim Ymeraga,

Afijete Ymeraga-Tafarshiku,

Kushtrim Ymeraga,

Labinot Ymeraga

pret

Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši Dž. Arestis [*G. Arestis*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 23. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Ymeraga* u.c. vārdā – *O. Lang*, advokāts,

— Luksemburgas valdības vārdā – *C. Schiltz*, kā arī P. *Frantzen* un *L. Maniewski*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – franču.

— Beļģijas valdības vārdā – *T. Materne* un *C. Pochet*, pārstāvji,

— Čehijas Republikas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vláčil*, pārstāvji,

— Dānijas valdības vārdā – *C. Vang*, pārstāvis,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *N. Graf Vitzthum*, pārstāvji,

— Polijas valdības vārdā – *M. Szpunar* un *B. Majczyna*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *D. Maidani* un *C. Tufvesson*, pārstāves,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LESD 20. panta interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Kreshnik Ymeraga* k-gu, kā arī *Kasim Ymeraga* k-gu un *Afijete Ymeraga-Tafarshiku* k-dzi (turpmāk tekstā – "laulātie *Ymeraga*") un *Kushtrim* un *Labinot Ymeraga* k-giem, kas attiecīgi ir pirmā minētā vecāki un divi brāļi, un darba, nodarbinātības un imigrācijas lietu ministru [*ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration*] (turpmāk tekstā – "ministrs") par pēdējā minētā lēmumu, ar kuru ir atteikts laulātajiem *Ymeraga* un *Kushtrim* un *Labinot Ymeraga* k-giem piešķirt uzturēšanās tiesības Luksemburgā un izdots rīkojums viņiem pamest Luksemburgas teritoriju.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2003/86/EK

3 Padomes 2003. gada 22. septembra Direktīvas 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos (OV L 251, 12. lpp.) 1. pantā ir noteikts:

"Šīs direktīvas mērķis ir paredzēt nosacījumus ģimenes atkalapvienošanās tiesību īstenošanai attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem, kas likumīgi uzturas dalībvalstu teritorijā."

4 Minētās direktīvas 3. panta 3. punktā ir paredzēts:

"Šī direktīva neattiecas uz Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem."

Direktīva 2004/38/EK

5 Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp., ar grozījumiem OV L 229., 35. lpp., un OV 2005, L 197, 34. lpp.), 2. pantā ar nosaukumu "Definīcijas", ir paredzēts:

"Šajā direktīvā:

1) "Savienības pilsonis" ir ikviena persona, kurai ir kādas dalībvalsts valstiskā piederība;

2) "ģimenes loceklis" ir:

[..]

d) Savienības pilsoņa, kā arī viņa laulātā vai b) apakšpunktā definētā partnera apgādībā esošie tiešie augšupējie radinieki;

3) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, uz kuru pārceļas Savienības pilsonis, lai īstenotu savas brīvas pārvietošanās un uzturēšanās tiesības."

6 Direktīvas 2004/38 3. pantā ar nosaukumu "Saņēmēji" ir noteikts:

"1. Šo direktīvu piemēro visiem Savienības pilsoņiem, kas pārceļas uz dzīvi vai uzturas dalībvalstī, kurai tie nav valstiski piederīgi, un uz viņu ģimenes locekļiem atbilstīgi 2. panta 2. punkta definīcijai, kuri tos pavada vai pārceļas kopā ar tiem.

2. Neskarot attiecīgo personu brīvas pārvietošanās un uzturēšanās tiesības, kas tām var būt katrai atsevišķi, uzņēmēja dalībvalsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem veicina šādu personu ieceļošanu un uzturēšanos:

a) visi pārējie ģimenes locekļi neatkarīgi no to valstiskās piederības, uz kuriem neattiecas 2. panta 2. punktā minētā definīcija un kuri ceļojuma sākuma valstī ir tā Savienības pilsoņa apgādībā vai dzīvo ar viņu vienā mājsaimniecībā, kam ir sākotnējās uzturēšanās tiesības, vai arī gadījumā, kad nopietnu veselības apsvērumu dēļ ir noteikti vajadzīga Savienības pilsoņa ģimenes locekļa personiska kopšana;

[..]

Uzņēmēja dalībvalsts sīki pārbauda personiskos apstākļus un pamato aizliegumu šīm personām iebraukt vai uzturēties."

Luksemburgas tiesības

7 2008. gada 29. augusta Likums par personu brīvu pārvietošanos un imigrāciju (*Mém.* A 2008, 2024. lpp.; turpmāk tekstā – "Likums par personu brīvu pārvietošanos") ir paredzēts Direktīvu 2003/86 un 2004/38 transponēšanai Luksemburgas tiesību sistēmā.

8 Saskaņā ar šā likuma 6. pantu:

"(1) Savienības pilsonim ir tiesības uzturēties [valsts] teritorijā ilgāk nekā trīs mēnešus, ja viņš atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:

1. viņš kā darba ņēmējs veic algotu darbu vai veic pašnodarbinātu darbību;

2. viņam attiecībā uz sevi un saviem ģimenes locekļiem, kas ir minēti 12. pantā, ir pietiekami līdzekļi, lai nekļūtu par slogu sociālās palīdzības un veselības apdrošināšanas sistēmai;

3. viņš ir reģistrēts atbilstoši spēkā esošajām tiesību un administratīvajām normām akreditētā Luksemburgas Lielhercogistes valsts vai privātajā izglītības iestādē, lai tur iegūtu vispārizglītojošo izglītību, vai šajā saistībā iegūtu arodizglītību, vienlaicīgi nodrošinot pietiekamus līdzekļus sev un saviem ģimenes locekļiem, lai izvairītos no tā, ka viņi kļūst par sociālās palīdzības un veselības apdrošināšanas sistēmas slogu;

(2) Lielhercogistes noteikumos ir precizēti iepriekšminētā 1. punkta 2. un 3. apakšpunktā noteiktie līdzekļi un kārtība, kādā ir sniedzami pierādījumi par tiem.

[..]"

9 Šī paša likuma 12. pantā ir paredzēts:

"(1) Par ģimenes locekļiem tiek uzskatīti:

[..]

d) Savienības pilsoņa apgādībā esošie radinieki taisnā augšupējā līnijā un b) apakšpunktā paredzētā laulātā vai partnera apgādībā esošie radinieki taisnā augšupējā līnijā.

(2) Ministrs var atļaut [valsts] teritorijā uzturēties jebkuram citam 1. punkta definīcijai neatbilstošam ģimenes loceklim ar jebkādu pilsonību, ja viņš atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:

1. izcelsmes valstī viņš ir atradies Savienības pilsoņa, kuram ir sākotnējās uzturēšanās tiesības, apgādībā vai ir dzīvojis ar viņu vienā mājsaimniecībā;

2. kad nopietnu veselības apsvērumu dēļ Savienības pilsonim ir noteikti jāuzņemas personiska ģimenes locekļa kopšana.

Iepriekšējā daļā minēto ģimenes locekļu iebraukšanas vai uzturēšanās atļaujas pieteikumu sīki pārbauda, ņemot vērā viņu personiskos apstākļus.

[..]"

10 Saskaņā ar šā likuma 103. pantu:

"Pirms pieņemt lēmumu par uzturēšanās aizliegumu, uzturēšanās atļaujas atcelšanu vai neatjaunošanu vai arī lēmumu par trešās valsts pilsoņa izraidīšanu no [valsts] teritorijas, ministrs jo īpaši ņem vērā to, cik ilgi attiecīgā persona ir uzturējusies Luksemburgas teritorijā, tās vecumu, veselības stāvokli, ģimenes un ekonomisko situāciju, sociālo un kultūras integrāciju valstī un to, cik spēcīgas ir saiknes ar tās izcelsmes valsti, izņemot gadījumus, ja šīs personas klātbūtne rada draudus valsts drošībai un sabiedriskajai kārtībai.

Neviens lēmums par izraidīšanu no [valsts] teritorijas, izņemot tādu, kas balstīts uz sabiedriskās kārtības apsvērumiem, nevar attiekties uz nepilngadīgo, ko nepavada likumīgs pārstāvis, izņemot gadījumu, ja izraidīšana ir nepieciešama viņa interešu aizsardzībai."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

11 Visu prasītāju pamatlietā izcelsmes valsts ir Kosova. 1999. gadā 15 gadu vecumā *Kreshnik Ymeraga* ieceļoja Luksemburgā un devās dzīvot pie sava tēvoča, kas ir Luksemburgas pilsonis un kas kļuva par viņa likumīgo aizbildni. Lai arī *Kreshnik Ymeraga* patvēruma pieteikumu Luksemburgas atbildīgās iestādes noraidīja, 2001. gadā viņa stāvoklis tika legalizēts un vēlāk viņš uzsāka studijas un sameklēja pastāvīgu darbu.

12 Laikā no 2006. līdz 2008. gadam Luksemburgā secīgi ieradās laulātie *Ymeraga* un divi *Kreshnik Ymeraga* brāļi. Visi ierašanās brīdī bija pilngadīgi, izņemot *Labinot Ymeraga*, kuram līdz pilngadības sasniegšanai bija atlikušas trīs nedēļas. Ierašanās dienā viņi visi iesniedza lūgumus sniegt starptautisko aizsardzību Likuma par patvēruma tiesībām izpratnē un saskaņā ar tiesību noteikumiem par papildu aizsardzības veidiem.

13 Tā kā Luksemburgas iestādes noraidīja viņu lūgumus sniegt starptautisko aizsardzību, 2008. gada 8. maijā laulātie *Ymeraga* un divi *Kreshnik Ymeraga* brāļi iesniedza lūgumu piešķirt uzturēšanās atļauju ģimenes atkalapvienošanās nolūkā. Šis lūgums 2008. gada 9. augustā tika netieši noraidīts, un atteikums tika apstiprināts ar *Tribunal administratif* [[pirmās instances] administratīvās tiesas] 2010. gada 9. marta spriedumu, par kuru netika iesniegta apelācijas sūdzība.

14 Tajā pašā laikā, 2009. gada 16. martā, *Kreshnik Ymeraga* ieguva Luksemburgas pilsonību. Šī paša gada 14. augustā laulātie *Ymeraga* iesniedza ministram lūgumu piešķirt viņiem Savienības pilsoņa ģimenes locekļu uzturēšanās apliecību.

15 2010. gada 17. maijā laulātie *Ymeraga* atkārtoti iesniedza ministram savu 2009. gada 14. augusta lūgumu un tāpat lūdza izsniegt uzturēšanās atļauju vai, pakārtoti, atļauju uzturēties valstī diviem *Kreshnik Ymeraga* brāļiem.

16 Ar trim 2010. gada 12. jūlija lēmumiem ministrs noraidīja minētos lūgumus. Ar *Tribunal administratif* 2011. gada 6. jūlija spriedumu tika noraidīta arī par šiem lēmumiem iesniegtā prasība.

17 Saskaņā ar minēto spriedumu, kaut arī *Kreshnik Ymeraga* sniedza finansiālu atbalstu savas Kosovā palikušās ģimenes izmaksu segšanai, tomēr nevar uzskatīt, ka viņa vecāki būtu bijuši "viņa apgādībā" Likuma par brīvu pārvietošanos izpratnē. Attiecībā uz viņa diviem brāļiem, ņemot vērā, ka *Kreshnik Ymeraga* aizbrauca no Kosovas 1999. gadā, nevar uzskatīt, ka viņi bija "mājsaimniecības locekļi" šī likuma izpratnē, kaut arī ir konstatēts, ka laika posmā no 2006. gada 19. marta līdz 2007. gada 20. februārim viņi saņēma finansiālo palīdzību no brāļa.

18 *Tribunal administratif* kā nepamatotu noraidīja arī apgalvojumu, ka ir pārkāpts 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pants, jo atteikums piešķirt uzturēšanās tiesības *Kreshnik Ymeraga* vecākiem un abiem brāļiem neesot pēc sava rakstura tāds, kas tiem liegtu turpināt tādu ģimenes dzīvi ar viņu, kāda tā bijusi laikā, pirms viņš pameta Kosovu un pēc viņa ieceļošanas Luksemburgā.

19 Prasītāji pamatlietā ir iesniedza iesniedzējtiesai apelācijas sūdzību par *Tribunal administratif* spriedumu. Ministra izdoto lēmumu par izraidīšanu izpilde ir atlikta līdz lēmuma pieņemšanai pēc būtības, izņemot to, kas attiecas uz *Labinot Ymeraga*, kas tika izpildīts pirms izpildes atlikšanas.

20 *Cour administrative* [Administratīvā tiesa] norāda, ka, lai gan Likuma par personu brīvu pārvietošanos mērķis ir transponēt Direktīvas 2003/86 un 2004/38, šīs direktīvas nešķiet piemērojamas *Kreshnik Ymeraga*.

21 Tādējādi iesniedzējtiesa uzskata, ka jautājums ir par to, vai LESD 20. pants un, iespējams, arī atsevišķi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") noteikumi ļauj piešķirt *Kreshnik Ymeraga* ģimenes locekļiem tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos Luksemburgā.

22 Šādos apstākļos *Cour administrative* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Cik lielā mērā ar Savienības pilsoņa statusu un ar to saistītajām uzturēšanās tiesībām savas pilsonības valstī, kā paredzēts LESD 20. pantā, apvienojumā ar Hartā, [..] šajā gadījumā konkrēti – tās 20., 21., 24., 33. un 34. pantā, paredzētajām tiesībām, garantijām un pienākumiem tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos tiek piešķirtas tādam apgādniekam, kurš ir Savienības pilsonis un vēlas savā mītnes zemē, kuras pilsonība viņam ir, īstenot ģimenes apvienošanos ar savu tēvu un māti un abiem saviem brāļiem, kuri visi ir trešās valsts pilsoņi, gadījumā, ja apgādnieks nepārvietojas un nedzīvo kādā citā dalībvalstī kā vien tajā, kuras pilsonība viņam ir?"

Par prejudiciālo jautājumu

23 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai LESD 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj, ka dalībvalsts atsaka uzturēšanos tās teritorijā trešās valsts pilsoņiem, ja šie pilsoņi vēlas dzīvot kopā ar savu ģimenes locekli – Savienības pilsoni, kurš dzīvo šajā dalībvalstī, kuras pilsonība viņam ir, bet kurš nekad nav izmantojis savas Savienības pilsoņa tiesības uz brīvu pārvietošanos.

Par Direktīvām 2003/86 un 2004/38

24 Vispirms ir jānorāda, ka uz prasītājiem pamatlietā neattiecas Direktīvu 2003/86 un 2004/38 noteikumi.

25 Pirmkārt, runājot par Direktīvu 2003/86, saskaņā ar tās 1. pantu tās mērķis ir paredzēt nosacījumus, ar kādiem tiek īstenotas trešo valstu pilsoņiem, kuri likumīgi uzturas dalībvalstīs, piemītošās tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos.

26 Tomēr saskaņā ar minētās direktīvas 3. panta 3. punktu tā neattiecas uz Savienības pilsoņa ģimenes locekļiem.

27 Ciktāl pamatlietā Savienības pilsonis ir tas, kurš dzīvo dalībvalstī, un viņa ģimenes locekļi, trešo valstu pilsoņi, vēlas uzturēties šajā dalībvalstī, atkal apvienojot ģimeni ar minēto pilsoni, ir jākonstatē, ka Direktīva 2003/86 prasītājiem pamatlietā nav piemērojama attiecībā uz pamatlietā izvirzītajām prasībām.

28 Otrkārt, attiecībā uz Direktīvu 2004/38 Tiesai jau ir bijusi iespēja konstatēt, ka tā paredz veicināt visu Savienības pilsoņu primārās un individuālās tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, kuras Savienības pilsoņiem ir tieši piešķirtas LES, un ka tās mērķis it īpaši ir pastiprināt šīs tiesības (skat. 2011. gada 15. novembra spriedumu lietā C-256/11 *Dereci* u.c., Krājums, I-11315. lpp., 50. punktu un tajā minēto judikatūru).

29 Saskaņā ar minētās direktīvas 3. panta 1. punktu to piemēro visiem Savienības pilsoņiem, kas pārceļas uz dzīvi vai uzturas dalībvalstī, kuras pilsonības tiem nav, un uz viņu ģimenes locekļiem atbilstīgi šīs pašas direktīvas 2. panta 2. punkta definīcijai, kuri tos pavada vai pārceļas kopā ar tiem.

30 Tiesai jau ir bijusi iespēja konstatēt, ka tad, ja Savienības pilsonis nekad nav izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos un vienmēr ir uzturējies dalībvalstī, kuras pilsonība tam ir, uz viņu neattiecas "tiesību subjekta" jēdziens minētā noteikuma izpratnē un tādējādi Direktīva 2004/38 viņam nav piemērojama (2011. gada 5. maija spriedums lietā C-434/09 *McCarthy*, Krājums, I-3375. lpp., 31. un 39. punkts, kā arī iepriekš minētais spriedums lietā *Dereci* u.c. 54. punkts).

31 Tāpat tika konstatēts, ka, ja Savienības pilsonis neatbilst "saņēmēja [tiesību subjekta]" jēdzienam Direktīvas 2004/38 3. panta 1. punkta izpratnē, viņa ģimenes loceklis, ņemot vērā, ka šajā direktīvā tiesību subjekta ģimenes locekļiem piešķirtās tiesības nav šo locekļu personiskās tiesības, bet gan atvasinātās tiesības, kas iegūtas tiesību subjekta ģimenes locekļa statusā, arī neatbilst šim jēdzienam (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *McCarthy*, 42. punkts, kā arī lietā *Dereci* u.c., 55. punkts).

32 Tā kā pamatlietā attiecīgais Savienības pilsonis nekad nav izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos un kā Savienības pilsonis ir vienmēr uzturējies savas pilsonības dalībvalstī, jākonstatē, ka uz to neattiecas "saņēmēja [tiesību subjekta]" jēdziens Direktīvas 2004/38 3. panta 1. punkta izpratnē un tādējādi šī direktīva nav piemērojama ne viņam pašam, ne viņa ģimenes locekļiem.

33 No tā izriet, ka Direktīvas 2003/86 un 2004/38 nav piemērojamas trešo valstu pilsoņiem, kuri lūdz piešķirt uzturēšanās tiesības, lai pievienotos savam ģimenes loceklim Savienības pilsonim, kurš nekad nav izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos kā Savienības pilsonis un vienmēr ir uzturējies savas pilsonības dalībvalstī (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Dereci* u.c., 58. punkts).

Par LESD 20. pantu

34 Attiecībā uz LESD 20. pantu ir jānorāda, ka Līguma noteikumi par Savienības pilsonību nepiešķir nekādas atsevišķas tiesības trešo valstu pilsoņiem (2012. gada 8. novembra spriedums lietā C-40/11 *Iida*, 66. punkts).

35 Tādējādi attiecīgās tiesības, kas trešo valstu pilsoņiem ir piešķirtas ar Līguma noteikumiem par Savienības pilsonību, ir nevis šo pilsoņu personīgās tiesības, bet gan tiesības, kas ir atvasinātas no Savienības pilsoņa pārvietošanās brīvības īstenošanas. Šādu atvasināto tiesību mērķis un pamatojums ir balstīts uz konstatējumu, ka šādu tiesību neatzīšana būtībā var aizskart Savienības pilsoņa pārvietošanās brīvību, atturot viņu no savu tiesību ieceļot un uzturēties uzņemošajā dalībvalstī īstenošanas (iepriekš minētais spriedums lietā *Iida*, 67. un 68. punkts).

36 Saistībā ar minēto Tiesa jau ir konstatējusi, ka pastāv ļoti īpašas situācijas, kurās, lai gan nav piemērojamas atvasinātās tiesības attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzturēšanās tiesībām un attiecīgais Savienības pilsonis nav izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, izņēmuma kārtā uzturēšanās tiesības nevar atteikt trešās valsts pilsonim, kurš ir minētā pilsoņa ģimenes loceklis, jo pretējā gadījumā netiktu ievērota Savienības pilsonības, kas ir šim pēdējam minētajam pilsonim, lietderīgā ietekme, ja šāda atteikuma rezultātā šim pilsonim faktiski būtu jāpamet Savienības teritorija kopumā, tādējādi liedzot viņam iespēju efektīvi izmantot ar šo statusu piešķirtās tiesības (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Dereci* u.c., 64., 66. un 67. punkts, kā arī lietā *Iida*, 71. punkts).

37 Iepriekš minētās situācijas raksturo kopīgs elements, proti, pat ja tās tiek regulētas tiesību aktos, kas *a priori* ietilpst dalībvalstu kompetencē, proti, tiesiskajā regulējumā par trešo valstu pilsoņu ieceļošanas un uzturēšanās tiesībām, ārpus atvasināto tiesību piemērošanas jomas, kas noteiktos apstākļos paredz šo tiesību piešķiršanu, tām tomēr ir raksturīga saikne ar Savienības pilsoņa pārvietošanās brīvību, un, lai šī brīvība netiktu aizskarta, netiek pieļauts, ka šādiem pilsoņiem tiek atteiktas ieceļošanas un uzturēšanās tiesības dalībvalstī, kurā dzīvo šis pilsonis (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Iida*, 72. punkts).

38 Tiesa saistībā ar minēto ir nospriedusi arī to, ka tikai apstāklis, ka dalībvalsts pilsonim, lai saglabātu ģimenes vienotību Savienības teritorijā vai saimnieciskās kārtības iemeslu dēļ, varētu šķist vēlami, lai viņa ģimenes locekļi, kuriem nav dalībvalsts pilsonības, varētu uzturēties kopā ar viņu Savienības teritorijā, nav pietiekams, lai uzskatītu, ka Savienības pilsonis būs spiests pamest Savienības teritoriju, ja šādas tiesības netiek piešķirtas (iepriekš minētais spriedums lietā *Dereci* u.c., 68. punkts).

39 Pamatlietā vienīgais, kas saskaņā ar iesniedzējtiesas teikto attaisno uzturēšanās tiesību piešķiršanu attiecīgā pilsoņa ģimenes locekļiem, ir *Kreshnik Ymeraga* vēlme savā dzīvesvietas dalībvalstī panākt atkalapvienošanos ar minētajiem ģimenes locekļiem, un tas nav pietiekami, lai uzskatītu, ka šādu uzturēšanās tiesību piešķiršanas atteikums varētu atņemt *Kreshnik Ymeraga* iespēju faktiski izmantot tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar viņa kā Savienības pilsoņa statusu.

40 Attiecībā uz iesniedzējtiesas minētajām pamattiesībām ir jāatgādina, ka Hartas noteikumi saskaņā ar tās 51. panta 1. punktu attiecas uz dalībvalstīm tikai saistībā ar Savienības tiesību aktu īstenošanu. Saskaņā ar šī paša panta 2. punktu ar Hartu netiek paplašināta Savienības tiesību piemērošanas joma, paplašinot Savienības kompetenci, un Savienībai netiek nedz noteikta kāda jauna kompetence vai uzdevumi, nedz grozīta kompetence un uzdevumi, kā tie noteikti Līgumos. Tāpēc Tiesai, ņemot vērā Hartu, Savienības tiesības ir jāinterpretē tai piešķirtās kompetences robežās (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Dereci* u.c., 71. punkts, kā arī lietā *Iida*, 78. punkts).

41 Lai noteiktu, vai Luksemburgas iestāžu atteikums piešķirt *Kreshnik Ymeraga* Savienības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās atļauju pieder pie Savienības tiesību īstenošanas Hartas 51. panta izpratnē, papildus citiem elementiem vēl jāpārbauda, vai attiecīgā valsts tiesiskā regulējuma mērķis ir īstenot kādu Savienības tiesību normu, kāds ir šī regulējuma raksturs un vai tam ir vēl citi mērķi papildus tiem, kas jau ir noteikti Savienības tiesībās, pat ja šis regulējums Savienības tiesības var ietekmēt netieši, un vai ir kāds specifisks Savienības tiesību regulējums šajā jautājumā vai tāds, kas šo jautājumu var ietekmēt (skat. 1997. gada 18. decembra spriedumu lietā C-309/96 *Annibaldi*, *Recueil*, I-7493. lpp., 21.–23. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Iida*, 79. punkts).

42 Lai gan tik tiešām Likuma par [personu] brīvu pārvietošanos mērķis ir īstenot Savienības tiesības, tomēr Savienības tiesībās nav reglamentēta prasītāju situācija pamatlietā, jo *Kreshnik Ymeraga* nevar tikt uzskatīts par tiesību subjektu ne Direktīvas 2004/38 izpratnē, ne, kas attiecas uz pamattiesvedības priekšmetā esošiem lūgumiem, Direktīvas 2003/86 izpratnē, un ka atteikums piešķirt uzturēšanās tiesības *Kreshnik Ymeraga* ģimenes locekļiem varētu atņemt viņam iespēju faktiski izmantot tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar viņa kā Savienības pilsoņa statusu.

43 Šādos apstākļos Luksemburgas iestāžu atteikums piešķirt *Kreshnik Ymeraga* Savienības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās atļauju nepieder pie Savienības tiesību īstenošanas Hartas 51. panta izpratnē, tāpēc šāda atteikuma atbilstība pamattiesībām nav vērtējama šīs Hartas noteikto tiesību kontekstā.

44 Šāds secinājums neietekmē jautājumu par to, vai, pamatojoties uz pārbaudi Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, kuras līgumslēdzējas puses ir visas dalībvalstis, noteikumu izpratnē uzturēšanās tiesības nedrīkst atteikt attiecīgajiem trešo valstu pilsoņiem pamatlietā.

45 Ņemot vērā iepriekšminēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka LESD 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj, ka dalībvalsts trešās valsts pilsonim, ja šis pilsonis vēlas dzīvot kopā ar savu ģimenes locekli – Eiropas Savienības pilsoni, kurš dzīvo šajā dalībvalstī, kuras pilsonība viņam ir, un kurš nekad nav izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, atsaka uzturēšanos tās teritorijā, ja vien šāds atteikums attiecīgajam Savienības pilsonim neliedz faktiski izmantot tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Savienības pilsoņa statusu.

Par tiesāšanās izdevumiem

46 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

LESD 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj, ka dalībvalsts trešās valsts pilsonim, ja šis pilsonis vēlas dzīvot kopā ar savu ģimenes locekli – Eiropas Savienības pilsoni, kurš dzīvo šajā dalībvalstī, kuras pilsonība viņam ir, un kurš nekad nav izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, atsaka uzturēšanos tās teritorijā, ja vien šāds atteikums attiecīgajam Savienības pilsonim neliedz faktiski izmantot tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Savienības pilsoņa statusu.

[Paraksti]